

אכתה דוק ארותי

כאשר תחוננו את החנוכה בכל מיני מסיבות, אל תשכחו, בבקשה, את הנס של פת השמן הקטנטן. לא פעם תמהתי מדוע טרם ייצרו סרט הוליוודי עם אלפי משתתפים על יהודה המכבי, עם ויקטור מייצ'ור בתפקיד הראשי. אני ממש מתה לראות את הפילים משתוללים ודורסים את אלעזר, שלא לדבר על האורגה שנורך ניקאנור באוהל שלו, ואת לנה סורנר בתפקיד עבריה גאה הסופרת לנוי הסמא.

מה שעוד תמיד הפליא אותי, הוא שבי ציורים וטרטים על תקופת היוונים וחרר מאים. הולכים הגברים בטוניקות קצרות וחושפות את שוקיהם, ובסנדלים ארוכי שרוך. מה רוצה הייתי לדעת, עשו בי חורף? אתם יכולים לתאר לעצמכם את הניבעל חוצה את האלפים בתלבושת כזו? או את קלפורניה המהירה את יוליוס קייזר וחשוב מפני אדי מארס, כשהיא לבושה טפוח דיקה חשופת כתף?

כל זה וגם ניקוד

לפני שבוע הביעה (1054/5) את רצונה להתכתב עם צעירי בחרוים. אם כן, (1055/7) הוא ביוק מה שרשם הרופא בשבילך. וזכרתי את הבאת זאת על עצמך.

...ובכן, רמזתי ללכני למה יגרע תל קי? מדוע לא אוכל גם אנכי מעץ הדעת לזה, המניב פירות רציניים בגן העדן / שלא העולם הזה / אמר לבי: אל תאכל מפרי העץ של רותי / סן תכות חס וחלילה מרוב דעת / אמרתי אני: או למה רותי גוסעת? / אמר: היא גם גודעת. סמוך עליה — היא יודעת. / התמרמרתי: היא היא יודעת? מה היא יודעת? / אמר: היא יודעת שלא תאבד עצמך / לדעתה שאתה מעדיף להטאר / בחיים. אני ידברתי עמה. היא / תכור לך מקום על העץ, אחרים / יושבו את ידם לאכול אותך. / שימחתו הם מרוב דעת, מה איכפת לך? / אמרתי בעליונות: לא תאבד עצמך / לבי, לבי, הקטן והחמט שדפק לי / כמה וכמה שנים בידידותי ובהי בנה / ופתח לי דלתות רבות מאד, הסתלק / לו במהירות כשהוא ממלמל לעצמו: סוף / סוף הצלחתי להפטר ממנו, הסתלק / על העץ של רותי. מאז אני / מחפש את אהובת לבי שתגיד לי / איפה הוא, כי לסי מיטב ידיעותי / הוא הלך בדרך אליה. ורתי כל הזמן מחמת אותי: / זה לב זה? זה כלב / דברים כאלה מעליבים אותי / אבל אני שותק. / אני פונה בזאת אל כל / אהובות לבי בבקשה להביא / אותו אלי. אחת כהן (ואולי / יותר) תקבלו במתנה. / בינתיים כל מכתב יזכה / לתשומת לב נאותה, יתקבל בעין / יפה ובסבר טובים ימות.

גאום הגבר רחב הלב.

כני "איזמים"

כיצד אפשר לשאוף לידידות? כתבת (1055/8) במכתבה הנוכח, "לשגוא, או לחי שוב על קיום יחסים כלשהם עם בני אדם שאין יודעים עליהם כמעט דבר מלבד שמות עות מנוסחות?"

(1055/8) בת ה-16 וחצי, המתעדת להיות אחותי, רוצה להתכתב עם בני נוער ערבים או רומים, בלי הבל דת, או מין, לעצרה, אמרת היא, אין היא דוברת ערבית, ומי בקשת כי יכתבו אליה בעברית או אני גלית. היא אהבת מאד לעברית אפרים טובים, סולדת בכל האיזמים" למיניהם. כיון שאין היא יודעת דבר על חי בני הנוער הערביים, רוצה היא לקרוא במכתביהם על אורח חייהם.

רבקה'יה: מה הם הספרים שיש בדעתי לקחת אצלי בודד? אינני שתכונת לכת לשום מי בודד, טובה. אני נשארת כאן.

לא עירונית

(1055/9) הקיבוצניק מן הגליל העליון עושה הכל כדי להישמע שו. וצן וחצוף במכתבו. הוא לא כל כך שיכנע אותי. יש לי רשם שהוא בחור טוב. הוא טוען כי במקום בו

הוא נמצא אין שוק מתאים לתכונותיו הגבריות בנות ה-21. ברצונו להתכתב עם בת עיריה או מושב. בשום אופן לא עירונית. אפילו לא ירושלמית. היא חייבת, כמוכן, להיות יפה וסייחת.

עלם רב חמודות

היא בת 15 וחצי (1055/10) ונשמעת בד"ק יוק כן. היא אהבת גורא לצירה, להאזין למוסיקה — ואפילו להתכתב, חארו לכס. כדי להדגיש רשם זה, היא תובעת מן הנער הנרא-נחמד-עליו-ויקחה, שלא ידרוש מיד פגישה, אולם (כן) דורשת תמונה בכתב הראשון. אם הוא תושב הארץ, שיהיה מתל-אביב, אם הוא מחוץ-לארץ, אז מה אפשר לעשות. עליו לדעת גם קצת לאר הובי, מסיימת היא את המכתב, וזהו זה.

מסיבות הנוכה ממשמשות ובאות, ובי ודאי תשחק את משחק הפתקאות המוצמדות על גבי המשתתפים, כדי להעלות את מצב הרוח: במקום "זהירות כלב נושך", המי סרתי, הנה כמה הצעות: אני במארת כלבים. אין חנייה לא, לא, אלף פעמים לא! נא לא להפריע — גאון בעבודתך. קלוקל מכני. שמתי עלייך עיין. אני פנויה. זהירות: זכוכית. לך אחרי. אל תתייגש מן החיים, אחרת לא תצא מהם חי.

דרושה עקיצה

"כקורא קבוע של העולם הזה, ושל מדור רך במיוחד", כתב (1055/11), "החלטתי שתגיע גם תורי לספק משהו למדורך. ולי היה הרשם שזה חוקא מדורי המססך מש"

נערת השבוע

מאחר וקיים במדורך נוהג נאה של פרי סום תמונות תחת התואר "נערת השבוע", כותב סטודנט לרפואה ירושלמי בשם יוסף לוינסקי, אם כי האובייקטים לא תמיד מוציאים, הרי לרוב את מצליחה לספק את טעמם של הקוראים. אי לכך, שטוחה בקשת לפנייך: לפרסם תמונה זו, שהייכת לנערה ירושלמית, סטודנטית שנה ג' ארכיאולוגית. תמונה זו באה להוכיח לכל המפקקים, ואולי בצדק, שבכל זאת קיימות נערות נאות, אם כי במיעוט, הלומדות באוניברסיטה. שם נערה זו, שולה הגלי, בת 20, פקחת — ת פעה שאינה נפוצה. תמונה זו נשלחת עלייך בהסכמתה.

עם זה גורם טוענ — תפאדלוס ובכלל, כדברי בתגובתי לוינסקי: מאחר וקיים נוהג...

הוא לכתבים. מילא, נחיה ונלטה. נחזור ל-1055/11: "הגני חילל בודה, בי מלא מובנה של המלה. היתה לי חברה טובה, אך לרוץ מזלי התפרקה החברה עקב הגיוס לצה"ל. ועתה, מאחר שכל ההובי שלי הוא להתכתב, לא יזיק אם יהיו לי עוד מכי תב או שניים נוספים לתקציב השבועי שלי." הוא שחרר, בן 20, והמתכתבת מת-קשת להיות בת 17-19, בעלת תוש הגומור — רצוי עוקצני.

ציפור קטנה לחשה לי...

שחקן הבימה, אברהם אביב, מתחנן לעזוב את הארץ עם אשתו, כרים ביתן, ובהם הקטנה, הגר. . . אשה סולניה מהודרת, נוגשה לקופת הבימה, וביקשה: "תן לי בבקשה שני כרטיסים להביצה". . . בדברנו על הביצה, הרי כמה פרטים משעי. שעים. כידוע זה הוא המחזה הגס ביותר שהוצג בארץ מזה אלפים שנה, ובהבימה, נוסף לכל, משך כל תקופת החזרות סירב השחקן הראשי, רפאל קלאצ'קין, לבטא רמזיקות כ: "אתה דופק מעל לאמצעים שלך (הצע במקום זאת: אתו) בועט מעל לאמצעים שלך!" במקום "במידה מסויימת, אתה דופק את אשתך". אבר: "אתה שוכב עם אשתך" הוא עורר הפתעה רבה בקרב חבריו, כאשר בהצגת הבכורה, ביטא את המילים המקוריות. . . תברו הבימה, שי עמדו מאחורי הקלעים, עקבו בנייין אחר יושבראש הכנסת יוסף שפרינצאק, שעקב בחרדה אחר פעילותו של שרגא פריימן על הבמה. כאשר הגיע הרגע בו יזנק פר דמן לתוך המיטה, היסב שמרינצק את פניו לעבר אשתו. . . תמיהה גדולה עורר בי ראש עיריית מיאמי ביץ' היהודי, שפירא, שהסתכל לעבר ארבעת הכוסים של להקת גולדן גיט, שהתקבלו בהתלהבות עצומה בחודוון התיאטרון: "מי הם בחורים צבעוניים אלה?" שאלו התשובה גולדן גיט. הכריז: "מעולם לא שמעתי עליהם — ואת יכולה לצטט אותי. הם בשח מדרגה שלישית. אצלנו במיאמי ביץ' מופיעים רק הטובים ביותר." שפירא לא הסתפק בקביעת עובדות אלה, הוסיף: "לפני שלוש שנים, כאשר יצרתי בפעם הראשונה בארץ, היה כאן ליאונל המפסון, קיבלו אותו כאל. אצלנו מוצאים אנשים כמוהו ויותר טובים מריסר כמרוטה."

סדרך למתבונן (נערות 5)

כעת אנו מגיעים לבעייה חשובה בהתי-בוננות: כיצד להתבונן בנערות, כאשר אש-תך מהלכת לצורך הכללים היום, פרט ליוצא מן-הכלל אחד: דבר כל הזמן, למעשה מאפשר לך הדיבור להיטיב להתבונן, אולם לשם כך דרושה לך טכניקה מיוחדת. ברוב המקרים טוב לחזור על המלים "כן" ו"כמור כן", להבדיל זמן מתאימים. למעשה מוטב לרגע להאזין לדברי אשתך ולזרוק לחלל הקרה לעניין, שיטה זו תצלח לעניינים. הבעייה השנייה היא, כיצד להתבונן ב-מטרה יפה ההולכת אחריך. אפשר לפתרה בשתי דרכים: מתבוננים רבים טוענים כי תרגיל זה אינו מצריך סיבוב הראש לאחור, לדעתם מתאפשרת התבוננות פריפריית מהי רה, על-ידי סיבוב העיניים מהר. אחרים טוענים לעומת זאת, כי אם היתה ההתי-בוננות מלפנים מהנה, מוטב להחמיץ את סיבוב העיניים בכלל. הם מעדיפים הצלחה למחצה על כשלון כללי.

התמחות. מתבוננים מומחים, נעשים ברבות הימים למומחים מיוחדים (דבר זה, כמוכן, איננו מומלץ להתבונן המתחיל). אר-תם מומחים יכולים לבלות טיול-שדה שלם, אך ורק בהתבוננות בזלם מסויים של נצי-רה. דבר זה מאפשר חופש פעולה, כיוון שאין הוא מצריך שכל הנערה תהיה יפה. למשל, אם אתה מחליט להתרכז אך ורק בקרסוליים (בטיול חורפמי או צמיתות), אתה מתבונן אך ורק בקרסוליים יפים. שאר הנערה איננו מעניין, אם יש לה קרסוליים יפים, אתה מתבונן בהם. לא מן הנמנע גם, שמתבונן מומחה עשוי להתקל בנערה בעלת עיניים וקרסוליים יפים. אך אל נא תשכח: הרמה חייבת תמיד להיות גבוהה. אם הוא מתמחה בהתי-בוננות בתוכי איון, למשל, עליו להתרכז אך ורק בתוכים מושלמים.

הווי

אשרי המאמין

ראשון-לציון, גילתה בדיקה במי כון החטריגרי כי נקניק שנשא עליו חותמת הרבנות כשר מהדרין, היה מורכב מבשר גמל ומשומן חזיר.

האויב מאזין

חיפה, נקנס זאב רוזנבלט בסכום של 25 ל"י, על שניבל את פיו כשי שוחח עם מרכונות של מרכויה צ-אית.

לעג לרש

מנרוביה, קליפורניה, אחרי שנכ-של הגסיון לשר ירח מלאכותי אשר ריקאי לחלל, קרא זוג הורים לבנם שי גולד באותו יום בשם ספוטניק.

החלון האחורי

קרית-שמונה, אחרי שגנב פרץ לצריף ולא מצא דבר שכדאי לגנוב, פירק את שני החלונות הצריף ולקחם עמו.

בשר ודם

תל-אביב, חלה קצב בשוק הכר-מל שטח חוש בפתח איטליוו, שהכי-רינו: "בשר ועופות, מוכר כשר."

קצר וקולע

לאפיים, ארצות-הברית, הוציאה הנהלת האוניברסיטה המקומית הורי-אות לסטודנטיות שלא להרבות בנשיקות לילה-טוב יותר מאשר נשיקה אחת לי-ערב, ולקצר בנשיקה ככל האפשר.

אשת-חייל לא מצא

רמת-גן, אחרי שאורח התלונן כי-מטשרה כי תפס את שכנו בעת שניסה לפרוץ לדירתו, עצרה המשטרה את החל מצלצל, משך מייד את תשור-טען כי עשה זאת כדי להיחזקת אם-אשתו אינה בוגדת בו בחברת שכנו.

שעת האסם

מילנו, איטליה, סחב גיימס לורני-צי, 68, שעון מעורר מתותו של-שעון, הצליח להגיע עד הדלת, כאשר ה-שעון החל מצלצל, משך מייד את תשור-מת לבו של השעון.

נכנס יין — נכנס אסיר

רמלה, עצרו שומרי מחנה מעשיהו-אדם שניסה לחזור אל בית-הסוהר, גילו כי המסתנן לא היה אלא אסיר מי-תושבי המקום, שחור מרצונו לבית-הסו-הר אחרי שיצא קודם לכן כדי לקנות-משקאות חריפים.

הרם רגל!

ירושלים, התלונן שמעון מורחי-כי שכנו, מנשה פורילוב, אילף את-כלבו לעשות את צרכיו על מ-עוץ הא-פי-נוע שלו כדי להרגיזו.

עמוק כבוץ

ירושלים, נתבקש היומון בספה-האנגלית ג'ורנסט פוסט לפרסם מו-דעה על הצגת הצבה בהבימה, תירגם-את שם המחזה לאנגלית כ"מארש" — אגם בוץ.

מי בתור?

תל-אביב, החל כלב נובה, שעה-שקיבל טיפול במספרה לכלבים, גרם לנביחה כללית של כל הכלבים שי-היו באותו סלון, דבר שדחת את ה-שכנה להתפרץ למקום ולהעליב את כ-עוץ-לת המספרה, שהגיבה בהתות-סילון-מים מצינור אל חדרה של השכנה-הנוצעת.